

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)

z 8. marca 2007*

Vo veci T-339/04,

France Télécom SA, predtým Wanadoo SA, so sídlom v Paríži (Francúzsko),
v zastúpení: H. Calvet a M.-C. Rameau, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: É. Gippini Fournier a O. Beynet,
splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2004) 1929 z 18. mája 2004 vo veci COMP/C-1/38.916, ktorým Komisia nariadila France Télécom SA, ako aj všetkým podnikom, ktoré France Télécom SA priamo alebo nepriamo ovláda, vrátane Wanadoo SA a všetkých podnikov, ktoré Wanadoo SA

* Jazyk konania: francúzština.

priamo alebo nepriamo ovláda, aby sa podrobili inšpekcii podľa článku 20 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory H. Legal, sudcovia I. Wiszniewska-Białecka a E. Moavero Milanesi,
tajomník: K. Pocheć, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 8. júna 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

- ¹ Článok 11 (nazvaný „Spolupráca medzi Komisiou a orgánmi hospodárskej súťaže členských štátov“) ods. 1 a 6 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) znie:

„Komisia a orgány hospodárskej súťaže členských štátov musia v úzkej spolupráci uplatňovať súťažné pravidlá Spoločenstva.

...

Ak Komisia začne konanie týkajúce sa prijatia rozhodnutia podľa kapitoly III, zbavuje tým orgány hospodárskej súťaže členských štátov ich práva na uplatňovanie článkov 81 a 82 Zmluvy. Ak orgány hospodárskej súťaže členských štátov už konajú v prípade, Komisia začne konanie len po konzultácii s týmito vnútroštátnymi orgánmi hospodárskej súťaže.“

- 2 Podľa článku 20 (nazvaného „Právomoc Komisie vykonávať inšpekcie“) nariadenia č. 1/2003:

„1. Aby mohla Komisia plniť povinnosti určené jej týmto nariadením, môže vykonávať všetky nevyhnutné inšpekcie podnikov a združení podnikov.

2. Úradníci a iné sprevádzajúce osoby určené Komisiou na vykonávanie inšpekcie sú oprávnené:

- a) vstúpiť do všetkých priestorov, na pozemky a do dopravných prostriedkov podniku a združení podnikov;

- b) prekontrolovať všetky obchodné knihy a záznamy bez ohľadu na formu v akej sú uchovávané;
- c) vyhotoviť alebo získať akékoľvek kópie formulárov alebo výťahov z obchodných kníh a záznamov;
- d) zapečatiť prevádzkové priestory a obchodné knihy alebo záznamy na takú dobu trvania a v takom rozsahu, v akom sú potrebné pre inšpekciu;
- e) vyžadovať od každého zástupcu alebo člena personálu podniku alebo združenia podnikov vysvetlenie k skutočnostiam alebo dokumentom vzťahujúcim sa k predmetu a účelu inšpekcie a zaznamenať odpovede.

3. Úradníci a ostatné sprevádzajúce osoby poverené Komisiou vykonávaním inšpekcie uplatňujú svoje právomoci na základe predloženého písomného oprávnenia, v ktorom sú uvedené predmet, účel inšpekcie a pokuty podľa článku 23 v prípade, že sú predložené neúplné obchodné knihy alebo iné záznamy, alebo že odpovede na otázky položené podľa odseku 2 tohto článku sú nesprávne alebo zavádzajúce. Komisia včas pred inšpekciou informuje o inšpekcii príslušný orgán členského štátu, na ktorého území sa má vykonávať.

4. Podniky a združenia podnikov sú povinné podrobiť sa inšpekciám nariadeným Komisiou. Rozhodnutie vymedzuje predmet a účel inšpekcie, stanovuje dátum, kedy má začať, a uvádza pokuty podľa článkov 23 a 24 a právo na preskúmanie

rozhodnutia Súdny dvorom. Komisia prijme rozhodnutia po konzultáciách s príslušným orgánom členského štátu, na ktorého území sa má inšpekcia vykonávať.

5. Úradníci orgánu hospodárskej súťaže členského štátu, na ktorého území sa má vykonávať inšpekcia, ako aj osoby poverené alebo menované týmto orgánom, na žiadosť uvedeného orgánu alebo Komisie, aktívne pomáhajú úradníkom a ostatným sprevádzajúcim osobám povereným Komisiou. Na tento účel majú k dispozícii právomoci vymedzené v odseku 2.

6. Keď úradníci a ostatné sprevádzajúce osoby poverené Komisiou zistia, že podnik sa bráni inšpekcii nariadenej podľa tohto článku, príslušný členský štát im poskytne nevyhnutnú pomoc, prípadne s asistenciou polície alebo zodpovedajúceho vynucovacieho orgánu tak, aby im umožnili vykonať inšpekciu.

7. Ak pomoc poskytnutá podľa odseku 6 predpokladá povolenie súdneho orgánu podľa vnútroštátneho práva, požiadajú sa o takéto povolenie. O takéto povolenie možno požiadať aj vo forme predbežného opatrenia.

8. Keď sa žiada o povolenie podľa odseku 7, vnútroštátny súdny orgán skontroluje, či je rozhodnutie Komisie pravé a či uvažované donucovacie opatrenia nie sú buď zaujaté, alebo neprimerané vzhľadom na predmet inšpekcie. Pri kontrole primeranosti donucovacích opatrení môže vnútroštátny súdny orgán požiadať Komisiu priamo alebo nepriamo, prostredníctvom orgánu hospodárskej súťaže členského štátu, o podrobné vysvetlenie, najmä pokiaľ ide o dôvody, ktoré viedli Komisiu k podozreniu o porušení článkov 81 Zmluvy, ako aj o závažnosti porušovania a o spôsobe účasti príslušného podniku. Vnútroštátny súdny orgán však nemôže

spochybníť potrebu inšpekcie ani požadovať informácie obsiahnuté v dokumentácii Komisie. Zákonnosť rozhodnutia Komisie podlieha len preskúmaniu Súdnyim dvorom.“

- 3 Článok 22 (nazvaný „Vyšetovania vykonávané orgánmi hospodárskej súťaže členských štátov“) ods. 2 nariadenia č. 1/2003 stanovuje:

„Na žiadosť Komisie podniknú orgány hospodárskej súťaže členských štátov inšpekcie, ktoré Komisia považuje za nevyhnutné podľa článku 20 ods. 1 alebo ktoré boli nariadené rozhodnutím podľa článku 20 ods. 4. Úradníci orgánov hospodárskej súťaže členských štátov, ktorí sú zodpovední za vykonávanie týchto inšpekcií, ako aj osoby nimi oprávnené alebo menované, vykonávajú svoje právomoci v súlade s ich vnútroštátnym právom.“

Ak o to požiada Komisia alebo príslušný orgán uvedeného členského štátu, na ktorého území sa má inšpekcia vykonať, úradníkom a iným sprevádzajúcim osobám, ktoré Komisia oprávnila, môžu pomáhať úradníci príslušného orgánu.“

Skutkové okolnosti

- 4 Rozhodnutím zo 16. júla 2003 týkajúcim sa konania o uplatnení článku 82 [ES] (vec COMP/38.233 — Wanadoo Interactive) (ďalej len „rozhodnutie zo 16. júla 2003“) Komisia skonštatovala, že v období od marca 2001 do októbra 2002 Wanadoo Interactive — z 99,9 % dcérska spoločnosť Wanadoo SA, ktorá bola sama dcérskou

spoločnosťou France Télécom SA, ktorá v nej v období uvedenom v tomto rozhodnutí vlastnila 70 až 72,2 % obchodného podielu — zneužila svoje dominantné postavenie na trhu služieb vysokorýchlostného internetu určených domácnostiam, keď pre svoje služby eXtense a Wanadoo ADSL uplatňovala predátorské ceny, preto Komisia uložila Wanadoo Interactive pokutu v sume 10,35 milióna eur.

5 V článkoch 2 a 3 uvedeného rozhodnutia Komisia tiež Wanadoo Interactive prikázala:

— zdržať sa v rámci svojich služieb eXtense a Wanadoo ADSL každého správania, ktorého predmet alebo účinok by mohol byť zhodný alebo podobný predmetu alebo účinku porušenia,

— predložiť Komisii za každé zdaňovacie obdobie až po zdaňovacie obdobie 2006 vrátane jednotlivé účtovné výkazy pre svoje služby ADSL (Asymmetric Digital Subscriber Line, asymetrická digitálna účastnícka prípojka), z ktorých budú zjavné účtovné príjmy, prevádzkové náklady a náklady na získanie zákazníkov.

6 Dňa 11. decembra 2003 schválil francúzsky minister hospodárstva, financií a priemyslu na základe súhlasného stanoviska Autorité française de régulation des télécommunications (Francúzsky telekomunikačný regulačný orgán) zníženie veľkoobchodných taríf France Télécom uplatňovaných na prístup a prevádzkovanie IP/ADSL, nazývaných tiež „volba 5“. Viacerí poskytovatelia prístupu k internetu, medzi nimi Wanadoo, sa rozhodli toto zníženie veľkoobchodných taríf preniesť do svojich maloobchodných ponúk.

- 7 Dňa 12. decembra 2003 Wanadoo oznámila prvé zníženie svojich maloobchodných taríf, ktoré uplatnila na paušály vysokorýchlostného pripojenia existujúcich aj nových účastníkov (ponuky „eXtense 512k“ neobmedzený prístup, „eXtense 512k Fidélité“ neobmedzený prístup, „eXtense 1024k“ neobmedzený prístup a „eXtense 1024k Fidélité“ neobmedzený prístup) s účinnosťou od 6. januára 2004. Tarifa ponuky „eXtense 128k“ neobmedzený prístup zostala nezmenená.
- 8 Dňa 9. januára 2004 Komisia poslala Wanadoo list, v ktorom jej pripomenula znenie článku 2 rozhodnutia zo 16. júla 2003, a žiadala od nej, aby Komisii oznámila, či od prijatia uvedeného rozhodnutia znížila svoje maloobchodné ceny za služby v ňom uvedené, resp. či mala v úmysle tak urobiť. Komisia upresnila, že v prípade kladnej odpovede zašle Wanadoo formálnu žiadosť o informácie týkajúcu sa konkrétnejších údajov o týchto zníženiach. Komisia ďalej žiadala, aby jej bolo oznámené, kedy končí účtovné obdobie Wanadoo a kedy jej budú zaslané údaje podľa článku 3 rozhodnutia zo 16. júla 2003. Komisia svoju žiadosť zopakovala elektronickou poštou z 26. januára 2004.
- 9 Dňa 12. januára 2004 AOL France SNC a AOL Europe Services SARL (spoločne ďalej len „AOL“) podali na základe článkov 82 ES a L 420-2 francúzskeho obchodného zákonníka na Conseil de la concurrence français (francúzsky orgán dozoru nad hospodárskou súťažou, ďalej len „Conseil de la concurrence“) sťažnosť z dôvodu uplatňovania Wanadoo predátorských cien pri štyroch nových ponukách, ktoré im Wanadoo oznámila 12. decembra 2003. V tejto sťažnosti na základe článku L 464-1 obchodného zákonníka navrhovali prijatie predbežných opatrení smerujúcich najmä k pozastaveniu uvádzania týchto ponúk na trh.
- 10 Dňa 29. januára 2004 Wanadoo oznámila uvedenie od 3. februára 2004 ponuky „eXtense 128k Fidélité“ s neobmedzeným prístupom a štyroch ponúk paušálov (alebo tiež „à la carte“) — „eXtense 128k/20h“, „eXtense 128k/20h Fidélité“, „eXtense 512k/5Go“ a „eXtense 512k/5Go Fidélité“.

- 11 Listom z 30. januára 2004 Wanadoo odpovedala na list Komisie z 9. januára 2004 a uviedla v ňom, že po znížení veľkoobchodných taríf zo strany France Télécom oznámila uvedenie nových ponúk platných od 1. januára, resp. 1. februára 2004. Ďalej listom z 15. marca 2004 Wanadoo predložila Komisii účtovné záznamy za obchodný rok 2003 (ktorý skončil 31. decembra 2003), ktoré ešte neboli schválené všeobecným zhromaždením akcionárov.
- 12 Dňa 24. februára 2004 AOL doplnili svoju sťažnosť podanú Conseil de la concurrence o ponuky uvedené Wanadoo 3. februára 2004 a aj pre tie navrhovali prijatie predbežných opatrení smerujúcich najmä k pozastaveniu ich uvádzania na trh.
- 13 Dňa 11. mája 2004 Conseil de la concurrence vydala vo veci sťažnosti a návrhu AOL na prijatie ochranných opatrení rozhodnutie č. 04-D-17, v ktorom návrh zamietla a sťažnosť odkázala na prešetrenie (ďalej len „rozhodnutie Conseil de la concurrence“).
- 14 Dňa 18. mája 2004 Komisia prijala rozhodnutie K(2004) 1929 vo veci COMP/C-1/38.916, v ktorom nariadila France Télécom, ako aj všetkým podnikom, ktoré priamo alebo nepriamo ovláda, vrátane Wanadoo, aby sa podriadili inšpekcii podľa článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).
- 15 Toto rozhodnutie vo svojom prvom a piatom až trinástom odôvodnení uvádza:

„Komisia... získala informácie, na základe ktorých Wanadoo uplatňuje na prístup k internetu cez ADSL určený vo Francúzsku širokej verejnosti tarify, z ktorých

niektoré nepokrývajú variabilné náklady a ďalšie sa nachádzajú pod úrovňou celkových nákladov. Podľa dostupných informácií sú uvedené tarify súčasťou plánu, ktorého cieľom je vytlačiť konkurentov. Získané informácie ďalej naznačujú, že zmenšená hospodárska marža medzi predmetnými maloobchodnými tarifami a veľkoobchodnými ponukami... (voľba 5) France Télécom tlačí na tarify konkurenčných operátorov, ktorí chcú ponúkať služby vysokorýchlostného internetu domácnostiam na základe voľby 5 od France Télécom.

...

Na základe informácií, ktorými disponuje Komisia, analýza vykonaná na základe predbežných údajov ukazuje, že najmenej tri [z desiatich ponúk uvedených v napadnutom rozhodnutí, pozri body 7 a 10 vyššie] (dve ponuky ‚à la carte‘ na kapacitu 128 kbit/s a ponuka ‚à la carte‘ na kapacitu 512 kbit/s/24 mesiacov) nepokrývajú svoje variabilné náklady. Aspoň dve ďalšie ponuky na kapacitu 512 kbit/s (ponuka ‚à la carte‘ na 12 mesiacov a ponuka neobmedzeného prístupu na 24 mesiacov) nepokrývajú svoje celkové náklady.

Komisia tiež získala informácie, ktoré naznačujú, že predmetné ponuky sú súčasťou stratégie obmedzovania a potlačovania konkurentov.

Navyše podľa informácií, ktorými disponuje Komisia napriek zníženiu taríf voľba 5 v januári 2004 je hospodárska marža medzi novými maloobchodnými tarifami uplatňovanými Wanadoo a voľbou 5 nedostatočná a konkurenčným operátorom, ktorí svoje ponuky zakladajú na voľbe 5, bráni konkurovať Wanadoo porovnateľnými podmienkami.

Vo svojom rozhodnutí... zo 16. júla 2003 Komisia vyvodila záver, že Wanadoo má na francúzskom trhu prístupu k vysokorychlostnému internetu pre domácnosti dominantné postavenie. Z informácií dostupných Komisii vyplýva, že tento záver platí tiež v súčasnosti.

Ponuky pod úrovňou nákladov uplatňované Wanadoo a zmenšená marža medzi týmito ponukami a tarifami voľby 5 s veľkou pravdepodobnosťou obmedzili vstup na trh konkurentov — francúzskych alebo usadených v inom členskom štáte — a ohrozili konkurentov už prítomných na trhu. Podľa dostupných informácií sa väčšina konkurentov Wanadoo musela novým ponukám prispôsobiť a celý francúzsky trh ADSL v súčasnosti vykazuje zápornú maržu.

Vyššie opísaný druh praxe možno vyložiť ako vynucovanie neprimeraných predajných cien. Ak sa táto prax preukáže, bude zakladať zneužitie dominantného postavenia, a teda porušenie článku 82 [ES].

Na to, aby mohla Komisia posúdiť všetky relevantné skutočnosti týkajúce sa predpokladanej praxe a obsahu predpokladaného zneužitia, musí vykonať inšpekciu podľa článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003.

Podľa informácií, ktorými disponuje Komisia, je veľmi pravdepodobné, že všetky informácie týkajúce sa vyššie uvedenej praxe, najmä skutočnosti umožňujúce preukázať mieru pokrytia nákladov a stratégiu obmedzovania a potlačovania konkurentov, boli oznámené len niektorým pracovníkom France Télécom a/alebo Wanadoo. Existujúca dokumentácia týkajúca sa predpokladanej praxe je veľmi pravdepodobne obmedzená na prísne minimum a uchovávaná na miestach a formou umožňujúcou jej utajenie, ukrytie alebo zničenie v prípade vyšetrovania.

Na to, aby sa zabezpečila účinnosť tejto inšpekcie, je teda nevyhnutné vykonať ju bez predchádzajúceho upozornenia podnikov, ktorým sa toto rozhodnutie adresuje. Treba teda prijať rozhodnutie podľa článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, ktorým sa podnikom nariaďuje podrobiť sa inšpekcii.“

16 Článok 1 napadnutého rozhodnutia stanovuje:

„France Télécom ... a Wanadoo...:

sú povinné podriaďiť sa inšpekcii týkajúcej sa predpokladaného vynucovania, v rozpore s článkom 82 [ES], neprimeraných predajných cien v oblasti prístupu k vysokorýchlostnému internetu určeného domácnostiam, so zámerom obmedzovania a potlačovania konkurentov. Inšpekciu možno vykonať vo všetkých priestoroch podnikov...

France Télécom... a Wanadoo... umožnia úradníkom a iným sprevádzajúcim osobám určeným Komisiou vykonať inšpekciu a úradníkom príslušného orgánu dotknutého členského štátu, ako aj týmto orgánom určeným alebo menovaným osobám, ktoré im pomáhajú, vstup do všetkých priestorov, na pozemky a do dopravných prostriedkov v bežných pracovných hodinách. Uvedené podniky poskytnú na žiadosť úradníkov a iných uvedených osôb všetky obchodné knihy a iné záznamy bez ohľadu na formu, v akej sú uchovávané, a umožnia im tieto obchodné knihy a iné záznamy na mieste skontrolovať, ako aj z týchto obchodných kníh a záznamov vyhotoviť alebo získať akékoľvek kópie formulárov alebo výťahov. Uvedené podniky na mieste bezodkladne poskytnú všetky ústne vysvetlenia požadované uvedenými úradníkmi a inými osobami ku skutočnostiam alebo dokumentom týkajúcim sa predmetu a účelu inšpekcie a umožnia každému svojmu zástupcovi alebo pracovníkovi poskytnúť požadované vysvetlenia. Uvedené podniky umožnia [uvedeným] úradníkom a iným osobám také vysvetlenia, bez ohľadu na ich formu, zaznamenať.“

- 17 Napadnuté rozhodnutie ďalej vo svojom článku 2 upresňuje dátum začatia inšpekcie. Na konci uvádza okolnosti, za ktorých môže Komisia uložiť každému podniku, ktorému sa adresuje, pokuty a pravidelné penále podľa článkov 23 a 24 nariadenia č. 1/2003, a uvádza, že podľa článku 20 ods. 6 uvedeného nariadenia, ak sa podnik, ktorému sa rozhodnutie adresuje, inšpekcii bráni, príslušný členský štát poskytne úradníkom a iným sprevádzajúcim osobám určeným Komisiou nevyhnutnú pomoc, aby im umožnil vykonať inšpekciu. Rozhodnutie ďalej uvádza možnosť podať žalobu na Súde prvého stupňa a v prílohe obsahuje niekoľko výťahov nariadenia č. 1/2003.
- 18 Na základe tohto rozhodnutia Komisia požiadala v súlade s článkom 20 ods. 5 nariadenia č. 1/2003 o pomoc francúzskych orgánov. Francúzsky minister hospodárstva, financií a priemyslu žiadosťou z 25. mája 2004 o začatie vyšetrovania riaditeľovi Direction nationale des enquêtes de concurrence (Národné riaditeľstvo pre šetrenie v oblasti hospodárskej súťaže, ochrany spotrebiteľov a potlačovania podvodov) nariadil prijatie všetkých opatrení nevyhnutných na uskutočnenie vyšetrovania definovaného Komisiou v napadnutom rozhodnutí. Na tento účel uvedený riaditeľ podal na Juge des libertés et de la détention v rámci Tribunal de grande instance de Nanterre (ďalej len „Juge des libertés“) žiadosť o povolenie na vykonanie alebo zabezpečenia vykonania inšpekcie vo France Télécom a Wanadoo a pomoc Komisie. K žiadosti priložil napadnuté rozhodnutie.
- 19 Uznesením z 27. mája 2004 Juge des libertés požadované povolenie udelil, pričom povereným francúzskym vyšetrovateľom najmä umožnil uplatniť právomoci podľa článkov L 450-4 a L 470-6 francúzskeho obchodného zákonníka.
- 20 Napadnuté rozhodnutie bolo oznámené Wanadoo 2. júna 2004, bezprostredne pred začatím inšpekcie, ktorá bola ukončená 4. júna 2004.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 21 Podaním doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 10. augusta 2004 Wanadoo podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 22 Dňa 1. septembra 2004 sa Wanadoo zlúčila so svojou materskou spoločnosťou France Télécom, ktorá sa stala právnym nástupcom žalobkyne.
- 23 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (štvrtá komora) rozhodol o začatí ústnej časti konania.
- 24 Prednesy a odpovede účastníkov konania na otázky Súdu prvého stupňa boli vypočuté počas verejného pojednávania, ktoré sa konalo 8. júna 2006.
- 25 Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
  - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 26 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:
- zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

- 27 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza päť žalobných dôvodov založených na porušení článku 10 ES a nariadenia č. 1/2003, na porušení povinnosti Komisie starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti daného prípadu, na nedostatočnosti odôvodnenia, na porušení zásady proporcionality a na zjavnom nesprávnom posúdení.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 10 ES a nariadenia č. 1/2003

O prvej časti, porušení povinnosti lojálnej spolupráce s vnútroštátnymi súdnymi orgánmi

— Tvrdenia účastníkov konania

- 28 Žalobkyňa tvrdí, že podľa judikatúry článok 10 ES ukladá inštitúciám Spoločenstva recipročné povinnosti lojálnej spolupráce s členskými štátmi, najmä s vnútroštátnymi súdnymi orgánmi.

- 29 Na základe tejto povinnosti lojálnej spolupráce má Komisia dbať na to, aby vnútroštátny orgán poverený preskúmaním nezaujatého a primeraného charakteru donucovacích opatrení plánovaných vzhľadom na predmet inšpekcie disponoval všetkými skutočnosťami, ktoré mu umožnia vykonať kontrolu. Podľa rozsudku Súdneho dvora z 22. októbra 2002, *Roquette Frères (C-94/00, Zb. s. I-9011)*, je tak Komisia povinná príslušný vnútroštátny súdny orgán informovať o podstatných skutočnostiach údajného porušenia.
- 30 V tomto prípade Komisia túto povinnosť lojálnej spolupráce porušila z viacerých hľadísk, čo by malo mať za účinok neplatnosť napadnutého rozhodnutia.
- 31 Po prvé, Komisia zatajila pred *Juge des libertés* rozhodnutie *Conseil de la concurrence* z 11. mája 2004, konanie prebiehajúce pred týmto orgánom a príkazy obsiahnuté v rozhodnutí zo 16. júla 2003. Komisia teda lojálne neinformovala vnútroštátny súdny orgán, pokiaľ ide o povahu a závažnosť údajného porušenia.
- 32 Po druhé, napadnuté rozhodnutie neobsahovalo analýzu vykonanú *Conseil de la concurrence*, ktorá tým, že uvádza pochybnosti o existencii údajného porušenia, nepodporuje tvrdenia Komisie. Osobitne, zamietnutie návrhu na prijatie predbežných opatrení nebolo odôvodnené nedostatkom naliehavosti, ale tým, že predmetná tarifikačná prax neohrozovala konkurentov žalobkyne.
- 33 Po tretie, Komisia na jednej strane odkazuje na zámer žalobkyne utajiť dokumenty, hoci nemala dôvod sa o niečom takom domnievať, a na druhej strane opomenula pred *Juge des libertés* uviesť, že na získanie skutočností, ktoré jej umožnia prijať rozhodnutie zo 16. júla 2003, nemusela vykonať inšpekciu alebo využiť pomoc vnútroštátnych orgánov.

- 34 Ak by Juge des libertés o týchto skutočnostiach vedel, inak by posúdil nezaujatý a primeraný charakter donucovacích opatrení. Okrem toho si od Komisie nevyžiadal doplňujúce informácie, pretože mal dôveru v jej lojalnosť.
- 35 Žalobkyňa nakoniec tvrdí, že inšpekcii sa podriadila len preto, že jej bolo doručené uznesenie Juge des libertés. Zákonnosť napadnutého rozhodnutia by sa mala v každom prípade posudzovať len na základe skutkových a právnych okolností existujúcich ku dňu jeho prijatia.
- 36 Komisia na prvom mieste namieta, že argumentácia žalobkyne je neúčinná.
- 37 Na jednej strane nespomenutie rozhodnutia Conseil de la concurrence je irelevantné, pretože žalobkyňa súhlasila s podrobením sa rozhodnutiu o inšpekcii, ktoré je samo osebe záväzná, bez toho, aby Komisia musela žiadať o pomoc vnútroštátnych orgánov podľa článku 20 ods. 6 nariadenia č. 1/2003. Uznesenie Juge des libertés teda zostalo bez účinku. Okrem toho práve toto uznesenie mala žalobkyňa napadnúť, ak sa domnievala, že Juge des libertés bol nedostatočne informovaný.
- 38 Na druhej strane aj za predpokladu, že Juge des libertés bol na posúdenie primeranosti navrhovaných donucovacích opatrení nedostatočne informovaný, toto nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Navrhované donucovacie opatrenia mohol totiž len odmietnuť.

- 39 Na druhom mieste jednotlivec sa nemôže dovolávať na dosiahnutie zrušenia aktu povinnosti lojálnej spolupráce vyplývajúcej z článku 10 ES samostatne, ale len ak sa údajným porušením tohto článku porušilo tiež iné ustanovenie Spoločenstva. Z tohto hľadiska je všeobecný odkaz na nariadenie č. 1/2003 nedostačujúci.
- 40 Na treťom mieste Komisia tvrdí, že Juge des libertés poskytol v každom prípade všetky skutočnosti, ktoré ten potreboval na preskúmanie nezaujatého a primeraného charakteru donucovacích opatrení navrhovaných vzhľadom na predmet inšpekcie. Komisia zdôrazňuje, že vnútroštátny súd nie je príslušný na kontrolu nevyhnutného charakteru alebo dôvodnosti opatrenia nariadenia inšpekcie, rozdelenia práce v rámci európskej siete orgánov hospodárskej súťaže alebo potenciálnych účinkov tarifikačnej praxe dotknutého podniku na relevantnom trhu.
- 41 Preto konanie pred Conseil de la concurrence ani rozhodnutie tohto orgánu neboli pre Juge des libertés nevyhnutné alebo užitočné na vykonanie kontroly. Argumentácia žalobkyne teda porušuje článok 20 ods. 8 nariadenia č. 1/2003. Rozhodnutie zo 16. júla 2003 je ako také uvedené v napadnutom rozhodnutí a je na vnútroštátnom sudcovi, aby, ak to uzná za vhodné, vyzval Komisiu na doplnenie informácií.
- 42 Subsidiárne Komisia dodáva, že rozhodnutie Conseil de la concurrence potvrdzuje záver, podľa ktorého existovali dostatočné dôvody na vykonanie inšpekcie, a že zamietnutie návrhu na prijatie ochranných opatrení nie je relevantné, pretože toto nesúvisí s podstatou prípadu, ale s nedostatkom naliehavosti.
- 43 Napadnuté rozhodnutie teda obsahuje všetky vysvetlenia, ktoré sú pre vnútroštátny súd potrebné a užitočné na vykonanie jemu náležajúcej kontroly: podrobne sa v ňom opisuje, že Komisia vo svojom spise disponuje dôležitými informáciami, na základe

ktorých možno predpokladať porušenie pravidiel hospodárskej súťaže, a že súd oboznámila o podstatných skutočnostiach údajného porušenia, o tom, čo sa vyšetruje, a o skutočnostiach, ktoré sa musia preveriť, ako je to v súlade s judikatúrou.

- 44 Na štvrtom mieste tvrdenie týkajúce sa neexistencie zámeru utajenia je irelevantné.
- 45 Komisia vyvodzuje záver, že v tejto prvej časti sa žalobkyňa snaží dosiahnuť výsledok rovnocenný zrušeniu uznesenia *Juge des libertés*, a treba ju teda zamietnuť.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 46 Predovšetkým treba zdôrazniť, že v rozpore s tvrdením Komisie z argumentácie žalobkyne jasne vyplýva, že tá sa nedovoľáva porušenia článku 10 ES, a teda zásady lojálnej spolupráce, samostatne, ale že sa dovoľáva porušenia tohto článku v súvislosti s porušením nariadenia č. 1/2003.
- 47 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa zdôrazňuje, že spôsob vykonania povinnosti lojálnej spolupráce vyplývajúcej z článku 10 ES, ktorá náleží Komisii v rámci jej vzťahov s členskými štátmi (rozsudok Súdneho dvora z 10. februára 1983, *Luxembursko/Parlament*, 230/81, Zb. s. 255, bod 37, a uznesenie Súdneho dvora z 13. júla 1990, *Zwartveld a i.*, C-2/88 IMM, Zb. s. I-3365, bod 17), upresňuje, pokiaľ ide o vzťahy vznikajúce v rámci inšpekcii vykonávaných Komisiou na účely odhaľovania porušení článkov 81 ES a 82 ES, článok 20 nariadenia č. 1/2003, ktorý

stanovuje spôsob, akým musia spolupracovať Komisia, vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže a vnútroštátne súdne orgány, ak Komisia rozhodne o vykonaní inšpekcie podľa tohto nariadenia.

- 48 Článok 20 nariadenia č. 1/2003 tak oprávňuje Komisiu vykonať inšpekcie buď na základe predloženého písomného oprávnenia podľa odseku 3 tohto článku, alebo na základe rozhodnutia podľa článku 4 toho istého článku ukladajúceho podnikom podrobiť sa inšpekcii. Ak Komisia pristúpi k inšpekcii podľa článku 20 ods. 3, je podľa tohto odseku povinná včas pred inšpekciou informovať o inšpekcii príslušný orgán členského štátu, na ktorého území sa má inšpekcia vykonávať. Ak Komisia pristúpi k inšpekcii podľa odseku 4, ten ju zaväzuje prijať rozhodnutie o nariadení inšpekcie až po konzultáciách s príslušným orgánom členského štátu, na ktorého území sa má inšpekcia vykonávať.
- 49 Podľa článku 20 ods. 6 nariadenia č. 1/2003 je pomoc vnútroštátnych orgánov na vykonanie inšpekcie nevyhnutná, ak sa podnik inšpekcii bráni, pričom ak táto pomoc vyžaduje povolenie súdneho orgánu, požiada sa o takéto povolenie v súlade s odsekom 7. Podľa odseku 8 je teda vnútroštátny súdny orgán oprávnený skontrolovať, či je rozhodnutie Komisie nariaďujúce inšpekciu pravé a či plánované donucovacie opatrenia na vykonanie inšpekcie nie sú zaujaté alebo neprimerané vzhľadom na predmet inšpekcie, pričom kontrola zákonnosti rozhodnutia Komisie je vyhradená súdom Spoločenstva.
- 50 Z toho vyplýva, že článok 20 nariadenia č. 1/2003 zakladá jasné rozlíšenie najmä medzi rozhodnutiami prijatými Komisiou na základe odseku 4 tohto článku na jednej strane a žiadosťou o pomoc predloženou vnútroštátnym súdnym orgánom na základe odseku 7 toho istého článku na druhej strane.

- 51 Zatiaľ čo len súdy Spoločenstva sú príslušné na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia prijatého Komisiou podľa článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, ako vyplýva najmä z odseku 8 *in fine* tohto článku, povolenie na použitie donucovacích opatrení podľa článku 20 ods. 7 nariadenia č. 1/2003 sa žiada len od vnútroštátneho súdu, ktorému v prípade potreby pomáha Súdny dvor v rámci prejudiciálneho konania a ktorému s výhradou prípadných vnútroštátnych žalobných prostriedkov náleží rozhodnúť, či mu informácie poskytnuté Komisiou v rámci uvedenej žiadosti umožňujú vykonať kontrolu, ktorá mu vyplýva z článku 20 ods. 8 nariadenia č. 1/2003, a či sa na základe nich môže o jemu predloženej žiadosti vysloviť [pozri v tomto zmysle v súvislosti s nariadením Rady č. 17 zo 6. februára 1962, prvým nariadením implementujúcim článku 85 a 86 zmluvy (Ú. v. ES 1962, 13, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3, ďalej len „nariadenie č. 17“) rozsudok Roquette Frères, už citovaný v bode 29 vyššie, body 39, 67 a 68].
- 52 Vnútroštátny súdny orgán, na ktorý sa podáva žiadosť podľa článku 20 ods. 7 nariadenia č. 1/2003, má podľa odseku 8 tohto článku a judikatúry (pozri v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudok Roquette Frères, už citovaný v bode 29 vyššie) možnosť požiadať Komisiu o upresnenia, najmä pokiaľ ide o dôvody, ktoré viedli Komisiu k podozreniu o porušení článkov 81 ES a 82 ES, o závažnosti porušenia a o spôsobe účasti dotknutého podniku. Preskúmanie Súdom prvého stupňa, ktorý môže konštatovať nedostatočnosť informácií poskytnutých Komisiou uvedenému orgánu, zahŕňa opätovné zhodnotenie posúdenia dostatočného charakteru poskytnutých informácií už vykonaného týmto orgánom. Túto kontrolu pritom nemožno pripustiť, keďže posúdenie vykonané vnútroštátnym súdnym orgánom môže podliehať len kontrolám vyplývajúcim z vnútroštátnych opravných prostriedkov, ktoré možno podať proti rozhodnutiam tohto orgánu.
- 53 Preto tvrdenia žalobkyne na podporu jej prvého žalobného dôvodu treba ako celok zamietnuť ako neúčinné, keďže spochybňujúc obsah napadnutého rozhodnutia predpokladajú opätovné posúdenie v rámci článku 20 ods. 8 nariadenia č. 1/2003 Súdom prvého stupňa posúdenia, ktoré už vykonal Juge des libertés, týkajúce sa

dostatočného charakteru informácií predložených mu Komisiou na účely získania povolenia žiadaného na základe článku 20 ods. 7 nariadenia. Súd prvého stupňa totiž nie je príslušný na kontrolu ako vnútroštátny súd, pred ktorým prebieha konanie podľa tohto ustanovenia, vykonáva úlohy, ktoré mu vyplývajú z odseku 8 článku 20.

54 Ďalej treba pripomenúť, že zákonnosť aktu treba posúdiť v súvislosti s právnymi a skutkovými okolnosťami existujúcimi ku dňu prijatia tohto aktu (rozsudky Súdneho dvora zo 7. februára 1979, Francúzsko/Komisia, 15/76 a 16/76, Zb. s. 321, bod 7, a Súdu prvého stupňa z 15. júla 2004, Valenzuela Marzo/Komisia, T-384/02, Zb. VS s. I-A-235 a II-1035, bod 98). Preto uplatnenie rozhodnutia nariaďujúceho inšpekciu alebo posúdenie vnútroštátnym súdnym orgánom skutočností v tomto rozhodnutí uvedených v rámci žiadosti Komisie podľa článku 20 ods. 7 nariadenia č. 1/2003 nemá vplyv na zákonnosť rozhodnutia nariaďujúceho inšpekciu.

55 V rámci tohto žalobného dôvodu treba teda posúdiť len z hľadiska skutočností požadovaných článkom 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, ako ho vykladá judikatúra, či sú tvrdenia žalobkyne týkajúce sa oznámenia o porušení povinnosti lojálnej spolupráce Komisie dôvodné.

56 Z tohto hľadiska článok 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 definuje podstatné skutočnosti, ktoré sa musia uvádzať v rozhodnutí nariaďujúcom inšpekciu, a Komisii ukladá uviesť predmet a účel inšpekcie, dátum, kedy má začať, pokuty podľa článkov 23 a 24 uvedeného nariadenia a právo na preskúmanie rozhodnutia Súdnym dvorom.

- 57 Odôvodnenie rozhodnutí nariaďujúcich inšpekciu má tak preukázať oprávnený charakter plánovanej kontroly v dotknutých podnikoch a tiež tieto podniky oboznámiť s ich povinnosťou spolupráce, pričom sa ale úplne chránia ich práva na obranu (pozri v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudky Súdneho dvora z 21. septembra 1989, Hoechst/Komisia, 46/87 a 227/88, Zb. s. I-2859, bod 29, a Roquette Frères, už citovaný v bode 29 vyššie, bod 47).
- 58 Požiadavka, podľa ktorej Komisia musí uviesť predmet a účel inšpekcie je základnou garanciou práv na obranu dotknutých podnikov, a preto rozsah povinnosti odôvodnenia rozhodnutí nariaďujúcich inšpekciu nemožno obmedziť z dôvodov týkajúcich sa účinnosti inšpekcie. Z tohto hľadiska je pravda, že Komisia nie je povinná ani oznámiť príjemcovi takéhoto rozhodnutia všetky informácie, ktorými disponuje v súvislosti s údajným porušením, ani presne vymedziť relevantný trh, ani toto porušenie právne presne kvalifikovať, ani uviesť obdobie, v ktorom k tomuto porušeniu došlo, ale je povinná uviesť, a to čo najpresnejšie, predpoklady, ktoré má v úmysle preveriť, t. j. predmet vyšetrovania a skutočnosti, ktorých sa inšpekcia týka (pozri v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudky Súdneho dvora zo 17. októbra 1989, Dow Benelux/Komisia, 85/87, Zb. s. 3137, bod 10; Hoechst/Komisia, už citovaný v bode 57 vyššie, bod 41, a Roquette Frères, už citovaný v bode 29 vyššie, bod 48).
- 59 Na tento účel je Komisia tiež povinná jasne v rozhodnutí nariaďujúcom inšpekciu uviesť opis podstatných skutočností údajného porušenia, pričom uvedie predpokladaný relevantný trh a povahu údajných obmedzení hospodárskej súťaže, vysvetlenia týkajúce sa spôsobu, akým je údajne podnik dotknutý inšpekciou v porušení zahrnutý, predmet vyšetrovania a skutočnosti, ktoré sa majú preveriť, ako aj právomoci, ktoré majú vyšetrovatelia Spoločenstva (pozri v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudky Súdneho dvora z 26. júna 1980, National Panasonic/Komisia, 136/79, Zb. s. 2033, bod 26, a Roquette Frères, už citovaný v bode 29 vyššie, body 81, 83 a 99).

- 60 Na preukázanie dôvodného charakteru inšpekcie je Komisia v rozhodnutí nariaďujúcom inšpekciu povinná jasne a podrobne uviesť, že disponuje informáciami a dôležitými faktickými skutočnosťami, ktoré ju vedú k podozreniu, že sa dotknutý podnik dopustil porušenia (pozri v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudok Roquette Frères, už citovaný v bode 29 vyššie, body 55, 61 a 99).
- 61 V tomto prípade treba konštatovať, že ak je pravda, že napadnuté rozhodnutie, citované v bodoch 15 až 17 vyššie, je formulované všeobecne, zároveň obsahuje podstatné skutočnosti požadované článkom 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 a judikatúrou. Uvádza predmet a cieľ inšpekcie, pričom jasne vymenúva podstatné skutočnosti údajného porušenia, pomenúva údajný relevantný trh — prístup k vysokorýchlostnému internetu určeného domácnostiam vo Francúzsku —, uvádza povahu údajných obmedzení hospodárskej súťaže žalobkyňou — tarifikačnú prax, ktorá je v rozpore s článkom 82 ES —, vysvetlenia týkajúce sa spôsobu, akým bola žalobkyňa údajne v uvedenom porušení zahrnutá — spôsobila ho ona sama —, predmet vyšetrovania a skutočnosti, ktorých sa inšpekcia týka, — informácie týkajúce sa uvedenej praxe, osobitne skutočnosti, na základe ktorých možno preukázať mieru pokrytia nákladov žalobkyne, a týkajúce sa uplatnenia stratégie obmedzovania a potlačovania konkurentov, s ktorými mohli byť oboznámení len niekoľkí pracovníci France Télécom a/alebo žalobkyne a ktoré sa mali hľadať v celej budove podniku, v jeho obchodných knihách a iných úradných záznamoch a prípadne ústne, — právomoci patriace vyšetrovateľom Spoločenstva, deň začatia inšpekcie — 2. jún 2004 —, sankcie podľa článkov 23 a 24 nariadenia č. 1/2003 a možnosť podať proti Komisii žalobu na Súd prvého stupňa.
- 62 Pokiaľ ide o oprávnený charakter inšpekcie, napadnuté rozhodnutie jasne uvádza, že Komisia vo svojom spise disponovala závažnými skutočnosťami a informáciami, na základe ktorých mohla mať podozrenie o porušení pravidiel hospodárskej súťaže žalobkyňou. Komisia tak uvádza, že najmä získala informácie, ktoré naznačujú, že žalobkyňa uplatňuje tarify prístupu k internetu cez ADSL určeného širokej francúzskej verejnosti, z ktorých niektoré nepokrývajú variabilné náklady a iné sa nachádzajú pod úrovňou celkových nákladov, čo je súčasťou plánu vytlačenia

konkurentov, a toto správanie tak môže zakladať porušenia článku 82 ES. Navyše uvádza, že analýza vykonaná na základe predbežných údajov skutočne preukázala, že niektoré ponuky žalobkyne, v napadnutom rozhodnutí identifikované, nepokrývajú svoje náklady, či už variabilné alebo celkové.

63 V rozpore s tvrdením žalobkyne konanie pred Conseil de la concurrence, rozhodnutie Conseil de la concurrence a ani príkazy obsiahnuté v rozhodnutí zo 16. júla 2003 neumožňujú domnievať sa, že inšpekcia, o ktorej bolo rozhodnuté v tomto prípade, nebola oprávnená.

64 Hoci Conseil de la concurrence vo svojom rozhodnutí z 11. mája 2004 tvrdí, že „sa javí, že ani odvetvie, ani podniky, ktoré ho tvoria, neutrpeli na základe uplatnenia taríf Wanadoo závažnú a bezprostrednú škodu“, čo zdôraznila žalobkyňa, domnieva sa, že „nemožno vylúčiť, že na časť tarifikačnej praxe uplatňovanej Wanadoo sa uplatní... článok 82 [ES], keďže má vplyv na podstatnú časť vnútroštátneho územia“. Tiež v uvedenom rozhodnutí uviedla, že žalobkyňa má na relevantnom trhu dominantné postavenie; že niektoré odhady príjmov žalobkyne sa javia „málo pravdepodobné“; že pri ponukách „eXtense 128k/20h Fidélité“ a „eXtense 512k/5Go Fidélité“ sa zdá, že ich žalobkyňa ponúka pod úrovňou variabilných nákladov, čo podľa tohto rozhodnutia zakladá silný predpoklad predátorského správania podľa judikatúry Spoločenstva, a že za niektorých predpokladov ponuky „eXtense 128k/20h“, „eXtense 512k/5Go Fidélité“ a „eXtense 512k Fidélité“ nemôžu pokryť ich celkové náklady.

65 Skutočnosť, že ide o rozhodnutie, ktorým sa zamietajú navrhované predbežné opatrenia, je irelevantná, pretože Conseil de la concurrence toto zamietnutie odôvodňuje chýbajúcim závažným a bezprostredným ohrozením odvetvia alebo podnikov odvetvia a nedostatkom bezprostredného ohrozenia spotrebiteľa, inými slovami chýbajúcou naliehavosťou, a nie nedostatkom zjavnej dôvodnosti podanej sťažnosti.

- 66 Z napadnutého rozhodnutia ďalej vyplýva, že napriek tomu, že rozhodnutie zo 16. júla 2003 obsahovalo príkazy, podľa informácií získaných Komisiou sa im žalobkyňa pravdepodobne nepodrobila. Ďalej žalobkyňa nepreukazuje, že závažné skutočnosti a informácie uvádzané Komisiou v napadnutom rozhodnutí nemohli odôvodniť použitie inšpekcie. Nedôvodný charakter inšpekcie teda nebol preukázaný.
- 67 Nakoniec je zrejmé, že žalobkyňa vedela o konaní prebiehajúcim pred Conseil de la concurrence, o rozhodnutí Conseil de la concurrence a o príkazoch obsiahnutých v rozhodnutí zo 16. júla 2003. Preto okolnosť, že tieto skutočnosti neboli v napadnutom rozhodnutí uvedené, nemohla mať za účinok ohrozenie jej práv na obranu alebo zabránenie jej pochopiť rozsah jej povinnosti spolupráce s Komisiou pri inšpekcii.
- 68 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba konštatovať, že povinnosti uložené Komisii článkom 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 boli dodržané, a preto prvú časť prvého žalobného dôvodu nemožno uznať.

O druhej časti založenej na porušení rozdelenia právomocí a povinnosti lojálnej spolupráce s vnútroštátnymi orgánmi hospodárskej súťaže, ako ich upravuje nariadenie č. 1/2003

— Tvrdenia účastníkov konania

- 69 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila rozdelenie právomocí upravené nariadením č. 1/2003 a jeho vykonávacími predpismi a porušila svoju povinnosť lojálnej spolupráce s vnútroštátnymi orgánmi hospodárskej súťaže podľa článku 11 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 a článku 10 ES.

- 70 Nariadenie č. 1/2003 decentralizovalo právo Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže jednak na základe zásady subsidiarity uvedenej v nariadení č. 1/2003 a jednak zásady spolupráce medzi orgánmi poverenými uplatňovaním práva Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže. Nariadenie č. 1/2003 totiž zaviedlo európsku sieť hospodárskej súťaže a systém právomocí a spolupráce medzi členmi tejto siete. Táto zásada spolupráce je ustanovená najmä v článku 11 ods. 1 nariadenia č. 1/2003, v oznámení Komisie týkajúcom sa spolupráce v rámci siete orgánov hospodárskej súťaže [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ C 101, 2004, s. 43, ďalej len „oznámenie Komisie“) a v Spoločnom vyhlásení Rady a Komisie z 10. decembra 2002 o fungovaní siete orgánov hospodárskej súťaže [*neoficiálny preklad*] (vyhlásenie zapísané do zäpisnice zo zasadnutia Rady o prijatí nariadenia č. 1/2003, dokument č. 15435/02 ADD 1, ďalej len „spoločné vyhlásenie“).
- 71 Na základe oboch uvedených zásad Komisia vo svojom oznámení definovala pravidlá rozdelenia právomocí medzi členmi siete. Podľa žalobkyně napadnuté rozhodnutie tieto pravidlá porušilo. Po prvé, podľa oznámenia Komisie bola orgánom príslušným na posúdenie prípadu Conseil de la concurrence a Komisia nebola v lepšej pozícii. Preto sa inšpekcia nemohla začať zbavením právomoci Conseil de la concurrence a pridelenia veci Komisii, takže nariadená inšpekcia nebola oprávnená. Po druhé, priamy zásah Komisie je nedôvodný, pretože Conseil de la concurrence disponuje právomocami inšpekcie a Komisia ju mohla požiadať, aby túto právomoc využila. Po tretie, aj keby sa malo na napadnuté rozhodnutie hľadieť ako na zákonné, Komisia bola povinná uplatniť článok 22 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, a teda začleniť Conseil de la concurrence do opatrení inšpekcie a poveriť tento orgán všetkými potrebnými úlohami.
- 72 Komisia predovšetkým namieta, že táto časť prvého žalobného dôvodu založená na porušení rozdelenia právomocí vyplývajúcich z nariadenia č. 1/2003 je neprípustná, pretože presne neuvádza dôvod neplatnosti. Neodkazuje na žiadne konkrétne ustanovenie nariadenia. Zmluva ES a nariadenie č. 1/2003 totiž stanovujú paralelné právomoci na uplatnenie článkov 81 ES a 82 ES. Pokiaľ ide o spoločné vyhlásenie a oznámenie Komisie, tie obsahujú len údaje o spôsobe, akým orgány siete môžu

koordinovať svoju činnosť a ponechávajú právomoc Komisie kedykoľvek zasiahnuť proti každému porušeniu článkov 81 ES a 82 ES.

- 73 Pokiaľ ide o zásadu subsidiarity, predovšetkým nariadenie č. 1/2003 len uvádza, že jeho prijatie nejde nad rámec toho, čo je nevyhnutné na účinné uplatňovanie Zmluvy, čím sa v každom prípade neovplyvnia právomoci Komisie vykonať vyšetrovanie. Ďalej, keďže Komisia disponuje v jednotlivých prípadoch právomocou priameho uplatňovania Zmluvy, nemožno zásadu subsidiarity vykladať spôsobom, ktorý by ju tejto právomoci zbavoval. Nakoniec dovolávanie sa tejto zásady je odôvodnené nedostatočne, pretože zásah Komisie sa obmedzil na fázu predbežného vyšetrovania predtým, než by Komisia rozhodla o prípadnej potrebe začať konanie.
- 74 Ďalej oznámenie Komisie nemá záväzné právne účinky a okrem toho výklad kritérií pridelovania prípadov žalobkyňou je nesprávny. Komisia je vždy a v každom momente oprávnená začať konanie. Komisia pre úplnosť dodáva, že na jednej strane niektoré skutočnosti prípadu hovoria v prospech preskúmania podstaty veci útvarmi Komisie a na druhej strane, že rozhodnutie vykonať inšpekciu a sama preskúmať podstatu veci bolo predmetom spolupráce s francúzskymi orgánmi. Zákonnosť napadnutého rozhodnutia však v každom prípade nezávisí od otázky, či rozhodnutie bolo predmetom predchádzajúcich diskusií a úzkej spolupráce s vnútroštátnymi orgánmi hospodárskej súťaže, pretože jedinou povinnosťou Komisie v tejto súvislosti bola povinnosť uvedená v poslednej vete článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, ktorej porušenia sa žalobkyňa nedovoľáva.
- 75 Nakoniec článok 22 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Nariadenie totiž Komisiu nezaväzuje zveriť niektoré úlohy vnútroštátnym orgánom.

76 Komisia z predchádzajúcich úvah vyvodzuje záver, že neporušila žiadnu z povinností spolupráce s francúzskymi orgánmi hospodárskej súťaže.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

77 Predovšetkým treba zamietnuť tvrdenie Komisie, že táto časť prvého žalobného dôvodu je neprípustná, pokiaľ sa zakladá na porušení rozdelenia právomocí vyplývajúcich z nariadenia č. 1/2003. Nedostatok identifikovania konkrétneho ustanovenia nariadenia v tomto zmysle nemôže spôsobiť neprípustnosť tejto časti argumentácie žalobkyne, pretože tá v podstate tvrdí, že je to systém rozdelenia právomocí vyplývajúci z nariadenia č. 1/2003, ktorý bol porušený, a že základom jej argumentácie je otázka skutočnej existencie tohto systému.

78 Treba teda skúmať, či napadnutým rozhodnutím Komisia porušila rozdelenie právomocí alebo povinnosť lojálnej spolupráce s vnútroštátnymi orgánmi hospodárskej súťaže, ako vyplývajú zo zásady subsidiarity, článku 11 ods. 1 nariadenia č. 1/2003, oznámenia Komisie, spoločného vyhlásenia a článku 22 ods. 2 nariadenia č. 1/2003.

79 Pokiaľ ide na prvom mieste o rozdelenie právomocí medzi Komisiu a vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže, treba podotknúť, že nariadenie č. 1/2003 zrušuje predchádzajúci centralizovaný systém a v súlade so zásadou subsidiarity organizuje širšie združenie vnútroštátnych orgánov hospodárskej súťaže, pričom ich na tento účel oprávňuje vykonávať právo Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže. Systematika nariadenia sa však zakladá na vyzývanej úzkej spolupráci, ktorá sa má rozvinúť medzi Komisiou a orgánmi hospodárskej súťaže členských štátov organizovanými v sieti, pričom konkrétny spôsob tejto spolupráce má stanoviť

Komisia. Uvedené nariadenie okrem toho nespochybňuje všeobecnú právomoc priznanú Komisii judikatúrou (rozsudok Súdneho dvora zo 14. decembra 2000, Masterfoods, C-344/98, Zb. s. I-11369, body 46 a 48). Komisii sa totiž nariadením č. 1/2003 priznáva veľmi široká právomoc vyšetrovania a v každom prípade rozhodovať o začatí konania o porušení, čo zakladá zbavenie právomoci orgánov hospodárskej súťaže členských štátov. Komisia si teda ponecháva pri vyšetrovaní porušení rozhodujúcu rolu.

80 Žalobkyňa preto vykladá spoluprácu zavedenú nariadením č. 1/2003 medzi Komisiou a vnútroštátnymi orgánmi hospodárskej súťaže členských štátov nesprávne. Žiadne z ustanovení nariadenia nestanovuje pravidlo rozdelenia právomocí, ako sa naň odvoláva žalobkyňa, podľa ktorej Komisia nie je oprávnená vykonať inšpekciu, ak už v tej istej veci koná orgán hospodárskej súťaže členského štátu. Na rozdiel od toho článok 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003 stanovuje, že Komisia si ponecháva možnosť začať konanie týkajúce sa prijatia rozhodnutia, aj keď už vnútroštátny orgán vo veci koná, len s výhradou konzultácie s dotknutým vnútroštátnym orgánom.

81 Preto je Komisia *a fortiori* povinná vykonať inšpekciu, akú nariadila v tomto prípade. Rozhodnutie nariaďujúce inšpekciu je totiž len prípravným aktom pre konanie vo veci samej, ktorý nezahŕňa formálne začatie konania v zmysle článku 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003, pričom samotné rozhodnutie o inšpekcii neuvádza zámer Komisie prijať rozhodnutie týkajúce sa veci samej (pozri v tomto zmysle v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudok Súdneho dvora zo 6. februára 1973, Brasserie de Haecht, 48/72, Zb. s. 77, bod 16). Odôvodnenie č. 24 nariadenia č. 1/2003 okrem toho uvádza, že Komisia by mala mať oprávnenie vykonať také inšpekcie, ktoré sú potrebné na odhalenie akéhokoľvek porušenia článku 82 ES, a článok 20 ods. 1 uvedeného nariadenia výlučne stanovuje, že Komisia, aby mohla plniť povinnosti, ktoré jej určuje toto nariadenie, môže pristúpiť k všetkým potrebným inšpekciám.

82 Z toho vyplýva, že nariadenie č. 1/2003 nezavádza systém rozdelenia právomocí, ako sa ho dovoľáva žalobkyňa. Tvrdenie založené na jeho porušení teda uznať nemožno.

83 Pokiaľ ide na druhom mieste o oznámenie Komisie, ktoré podľa žalobkyne tiež rozdeľuje právomoci medzi Komisiu a vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže a ktoré bolo v tomto prípade porušené, treba na jednej strane zdôrazniť, že jeho bod 4 upresňuje, že konzultácie a výmeny informácií v rámci siete sú vecou medzi orgánmi konajúcimi vo verejnom záujme a že podľa jeho bodu 31 nepriznáva dotknutým podnikom individuálne právo, aby jeho prípad posudzoval daný orgán. Žalobkyňa teda nemôže dôvodne tvrdiť, že podľa tohto oznámenia Komisie mohla v tejto veci konať len Conseil de la concurrence.

84 Na druhej strane treba konštatovať, že argumentácia žalobkyne sa obmedzuje len na samotné znenie oznámenia Komisie. Jeho bod 8, na ktorý žalobkyňa odkazuje, skutočne vymenúva podmienky, za ktorých sa môže orgán považovať za príslušný na konanie vo veci. Použitie slova „môct“ však preukazuje, že ide len o možnosť delenia úloh, ktorú nemožno považovať za povinnosť Komisie vo veci nekonať alebo vec nešetriť, ak sú splnené podmienky uvedené v bode 8. Navyše podľa bodu 5 oznámenia Komisie si každý člen siete ponecháva úplnú voľnosť pri rozhodnutí, či bude vec vyšetrovať, a bod 55 v súlade s článkom 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003 stanovuje, že Komisia môže v každom prípade prevziať vec, v ktorej koná vnútroštátny orgán. Musí mať teda právomoc pristúpiť k inšpekcii. Preto nie je argumentácia žalobkyne založená na oznámení Komisie dôvodná.

85 Na treťom mieste, pokiaľ ide o spoločné vyhlásenie, jeho bod 3 uvádza, že je politickej povahy a nevytvára žiadne práva ani povinnosti. Žalobkyňa sa teda dovoľáva tohto dokumentu na účely zrušenia predmetného právneho aktu Spoločenstva nedôvodne. Spoločné vyhlásenie v každom prípade vo svojom bode 22

uvádza, že Komisia môže konať vo veci, aj keď sa už o nej vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže dozvedel, za podmienky, že mu, ako aj ďalším členom siete podá vysvetlenia o dôvodoch, na základe ktorých uplatňuje článok 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003. Pritom už bolo zdôraznené, že napadnuté rozhodnutie nie je uplatnením článku 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003 a že Komisia sa teda v tomto prípade musí považovať za oprávnenú na prístupenie k inšpekcii.

- 86 Pokiaľ ide na štvrtom mieste o povinnosť lojálnej spolupráce s vnútroštátnymi orgánmi hospodárskej súťaže podľa článku 11 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 a článku 10 ES, postačí konštatovať, že ustanovenie nariadenia č. 1/2003 stanovuje všeobecné pravidlo, podľa ktorého sú Komisia a vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže povinné úzko spolupracovať, ale Komisii neukladá vzdať sa vykonania inšpekcie vo veci, v ktorej už paralelne koná vnútroštátny orgán. Z vyššie skúmaných ustanovení a najmä článku 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003 naopak vyplýva, že zásada spolupráce zahŕňa, že Komisia a vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže môžu prinajmenšom v predbežných fázach, v ktorých konajú, pracovať paralelne. Okrem toho žalobkyňa nespochybňuje, že Komisia bola pred prijatím napadnutého rozhodnutia skutočne v kontakte s dotknutými vnútroštátnymi orgánmi. Pokiaľ ide o článok 10 ES, žalobkyňa sa uspokojuje s odvolaním sa na jeho porušenie bez toho, aby toto tvrdenie rozviedla inak, než len odkazom na článok 11 ods. 1 nariadenia č. 1/2003. Z toho vyplýva, že údajné porušenie týchto článkov nebolo preukázané.
- 87 Na piatom mieste, pokiaľ ide o tvrdenie založené na článku 22 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, to je neúčinné. Toto ustanovenie sa totiž obmedzuje na stanovenie možnosti Komisie poveriť časťou svojich úloh vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže, pričom to nestanovuje ako jej povinnosť.
- 88 Nakoniec, pokiaľ ide na šiestom mieste o tvrdenie založené na zásade subsidiarity uvedenej v článku 5 druhom odseku ES, treba pripomenúť, že podľa nej Spoločenstvo vyvíja činnosť v oblastiach, ktoré nepatria do jeho výlučnej právomoci,

len vtedy a len v takom rozsahu, pokiaľ ciele navrhované touto činnosťou nemôžu byť uspokojivo dosiahnuté členskými štátmi a z dôvodov rozsahu alebo dôsledkov navrhovanej činnosti možno ich lepšie dosiahnuť prostredníctvom Spoločenstva.

- 89 V tomto prípade sa odkaz na zásadu subsidiarity vykonaný v nariadení č. 1/2003 obmedzuje na to, že uvádza, že nariadenie č. 1/2003 je s touto zásadou v súlade. Okrem toho Protokol o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality, ktorý je prílohou Zmluvy, v odseku 3 upresňuje, že zásada subsidiarity nespochybňuje právomoci udelené Spoločenstvu touto Zmluvou tak, ako ich vykladá Súdny dvor (rozsudok Súdneho dvora z 12. júla 2005, *Alliance for Natural Health a i.*, C-154/04 a C-155/04, Zb. s. I-6451, bod 102). Táto zásada teda nespochybňuje právomoci udelené Komisii Zmluvou, medzi ktoré patrí uplatňovanie pravidiel hospodárskej súťaže a najmä práva pristúpiť k inšpekcii na účely posúdenia skutočnej existencie údajných porušení. Okrem toho a v každom prípade, ako to už bolo uvedené, je predmetná činnosť Komisie predbežnou činnosťou, ktorá nezahŕňa formálne začatie konania v zmysle článku 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003. Prijatie napadnutého rozhodnutia teda nemá za účinok zbavenie veci Conseil de la concurrence. Porušenie zásady subsidiarity teda nebolo preukázané.

- 90 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala, že Komisia porušila pravidlo rozdelenia právomocí, ktoré jej zakazovalo vykonať predmetnú inšpekciu, porušila svoju povinnosť lojálnej spolupráce s vnútroštátnymi orgánmi hospodárskej súťaže, ako ju stanovuje najmä nariadenie č. 1/2003, alebo že porušila zásadu subsidiarity. Druhá časť prvého žalobného dôvodu je teda nedôvodná.

- 91 Prvý žalobný dôvod teda treba zamietnuť ako celok.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení Komisiou jej povinnosti nestranne a starostlivo preskúmať všetky relevantné skutočnosti daného prípadu

Tvrdenia účastníkov konania

92 Žalobkyňa tvrdí, že podľa judikatúry, ak Komisia disponuje voľnou úvahou, je povinná dodržať záruky vyplývajúce z právneho poriadku Spoločenstva, medzi ktoré patrí najmä povinnosť nestranne a starostlivo preskúmať všetky relevantné skutočnosti daného prípadu. V tomto prípade Komisia túto svoju povinnosť porušila tým, že predtým, než sa rozhodla pristúpiť k inšpekcii, nevezala do úvahy skutočnosť, že vo veci ponúk uvedených na trh žalobkyňou v januári a vo februári 2004 už konala Conseil de la concurrence, ktorá konštatovala, že kvalifikovanie predátorského správania je vysoko nepravdepodobné. Žalobkyňa sa domnieva, že aj keď možno pripustiť, že Komisia inak posúdi štruktúru a vývoj francúzskeho trhu služieb prístupu k vysokorychlostnému internetu ako Conseil de la concurrence, aj tak bola povinná svojej informácie porovnať s informáciami uvedenými v rozhodnutí Conseil de la concurrence. Existenciu rozhodnutia Conseil de la concurrence pritom vôbec neuviedla. Toto porušenie bolo spojené so zjavným nesprávnym posúdením a pritažujú mu kontakty Komisie so spravodajcom Conseil de la concurrence a s AOL. Starostlivé a nestranné preskúmanie by spočívalo vo vysvetlení, prečo bola inšpekcia nevyhnutná napriek rozhodnutiu Conseil de la concurrence.

93 Komisia namieta, že tento žalobný dôvod treba zamietnuť. Preskúmala starostlivo a nestranne všetky relevantné skutočnosti prípadu, najmä rozhodnutie Conseil de la concurrence a svoje vlastné rozhodnutie zo 16. júla 2003. Neuistila sa o existencii porušenia, mala len pochybnosti založené na informáciách získaných najmä od viacerých konkurenčných operátorov žalobkyne. Navyše samotné rozhodnutie Conseil de la concurrence jej poskytlo dostatočné údaje o pravdepodobnej existencii porušenia. Nakoniec okrem tohto rozhodnutia a stretnutí so spravodajcom Conseil

de la concurrence uskutočnila Komisia tiež viacero stretnutí s úradníkom Conseil de la concurrence zodpovedným za kontakty s Komisiou.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 94 Medzi záruky poskytnuté právnym poriadkom Spoločenstva v správnych konaniach patrí najmä zásada správneho úradného postupu, na ktorú sa viaže povinnosť príslušnej inštitúcie preskúmať so starostlivosťou a nestrannosťou všetky relevantné okolnosti daného prípadu (rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. septembra 2003, *Atlantic Container Line a i./Komisia*, T-191/98, T-212/98 až T-214/98, Zb. s. II-3275, bod 404).
- 95 V tomto prípade v podstate žalobkyňa Komisii vytýka, že porušila túto povinnosť tým, že nevzala do úvahy rozhodnutie Conseil de la concurrence a neporovnala obsah tohto rozhodnutia s informáciami, ktoré mala. Tomuto porušeniu zo strany Komisie priťažuje skutočnosť, že udržiavala kontakty so spravodajcom Conseil de la concurrence povereným touto vecou a s AOL, konkurentom žalobkyne.
- 96 Túto argumentáciu nemožno prijať.
- 97 Predovšetkým skutočnosť, že rozhodnutie Conseil de la concurrence nie je uvedené v napadnutom rozhodnutí, nepostačuje na vyvodenie záveru, že ho Komisia nezohľadnila. Kontakty medzi Komisiou a spravodajcom Conseil de la concurrence, bez ohľadu na ich rolu zohrávanú uvedeným spravodajcom, v rámci procesu vypracovania a prijímania rozhodnutia Conseil de la concurrence naopak majú

tendenciu preukázať, že Komisia bola pri prijímaní napadnutého rozhodnutia o jeho existencii dobre informovaná, alebo prinajmenšom bola informovaná o jeho blízkom prijatí, ako aj o prebiehajúcom konaní pred Conseil de la concurrence.

- 98 Ďalej viaceré skutočnosti uvedené Conseil de la concurrence v jej rozhodnutí, uvedené v bodoch 64 a 65 vyššie, bez ohľadu na výsledok posúdenia, ktoré bolo vykonané vo veci samej, hovoria v prospech rozhodnutia nariaďujúceho inšpekciu. Nemožno teda ani vyvodiť záver, že Komisia skutočne toto rozhodnutie odignorovala, ani sa domnievať, že Komisia vysvetlila, prečo bola inšpekcia nevyhnutná napriek uvedenému rozhodnutiu Conseil de la concurrence.
- 99 Z toho vyplýva, že sa nemožno domnievať, že Komisia nepreskúmala všetky relevantné skutočnosti daného prípadu nestranne a starostlivo alebo že sa pri skúmaní týchto skutočností dopustila zjavného nesprávneho posúdenia. Kontakty Komisie so spravodajcom Conseil de la concurrence a AOL nemôžu toto posúdenie spochybniť, keďže nebolo konštatované žiadne porušenie povinnosti Komisie preskúmať starostlivo a nestranne všetky relevantné skutočnosti daného prípadu.
- 100 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba druhý žalobný dôvod zamietnuť.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

Tvrdenia účastníkov konania

- 101 Žalobkyňa tvrdí, že podľa článku 253 ES je Komisia povinná svoje rozhodnutia odôvodniť. Podľa ustálenej judikatúry je povinná svoje dôvody uviesť jasným

a jednoznačným spôsobom umožňujúcim dotknutým osobám spoznať zdôvodnenie prijatého opatrenia a súdu Spoločenstva vykonať jeho kontrolu zákonnosti predmetného opatrenia.

102 Napadnuté rozhodnutie je pritom podľa nej odôvodnené nedostatočne. Neuvádza zdôvodnenie umožňujúce nezohľadniť existenciu vnútroštátneho konania o tých istých skutočnostiach, neprihliadnuť na konštatovania Conseil de la concurrence alebo vziať do úvahy, že inšpekcia bola nevyhnutná a primeraná. Okrem toho Komisia neodôvodňuje záver, že rozhodnutie Conseil de la concurrence nezbavovalo opatrenie rozhodnutej inšpekcie jeho nevyhnutného a primeraného charakteru, neuvádzalo existenciu tohto rozhodnutia a v podstatných skutočnostiach mu odporovalo. Žalobkyňa teda nemôže pochopiť odôvodnenie tak závažného opatrenia, akým je inšpekcia v tomto prípade. Komisia tak porušila svoju povinnosť odôvodnenia a napadnuté rozhodnutie treba zrušiť.

103 Komisia namieta, že článok 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 definuje prvky odôvodnenia rozhodnutia nariaďujúceho inšpekciu ako uvedenie predmetu a cieľa inšpekcie. Poskytnuté odôvodnenie navyše spĺňa požiadavky odôvodnenia stanovené judikatúrou týkajúcou sa článku 14 ods. 3 nariadenia č. 17, ktoré znie rovnako ako článok 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003. Komisia najmä nebola povinná kvalifikovať porušenie ani svoje rozhodnutie odôvodniť vo vzťahu k všetkým skutočnostiam, ktoré mohli vyplývať z rozhodnutia vnútroštátneho orgánu týkajúceho sa ochranných opatrení. Okrem toho faktické posúdenie skutočností, ktoré mala k dispozícii, nebolo súčasťou prvkov odôvodnenia, ktoré bola Komisia povinná oznámiť príjemcovi rozhodnutia nariaďujúceho inšpekciu. Pokiaľ ide o nespomenutie rozhodnutia Conseil de la concurrence, to je irelevantné, pretože nemôže brániť žalobkyni pochopiť napadnuté rozhodnutie ani jej dôvodom na obranu, ani Súdu prvého stupňa vykonať svoju kontrolu.

104 Nakoniec Komisia nie je povinná osobitne odôvodniť svoje posúdenie príležitosti vykonať šetrenie alebo spôsob, akým zdieľa úlohy s vnútroštátnymi orgánmi v konkrétnom prípade.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 105 Povinnosť odôvodniť individuálne rozhodnutie všeobecne vyplývajúca z článku 253 ES má za cieľ umožniť súdu Spoločenstva vykonávať svoju kontrolu nad zákonnosťou rozhodnutia a poskytnúť dotknutej osobe dostatočné údaje o tom, či je rozhodnutie dobre odôvodnené alebo či je postihnuté vadami umožňujúcimi napadnúť jeho zákonnosť, pričom bolo upresnené, že rozsah tejto povinnosti závisí od povahy predmetného aktu a kontextu, v ktorom bol prijatý (rozsudky Súdu prvého stupňa z 25. októbra 1984, *Instituut Electronenmicroscopie*, 185/83, Zb. s. 3623, bod 38, a Súdu prvého stupňa z 15. júna 2005, *Corsica Ferries France/Komisía*, T-349/03, Zb. s. II-2197, body 62 a 63).
- 106 Pokiaľ ide o rozhodnutia Komisie nariaďujúce inšpekciu, treba pripomenúť, že článok 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 definuje podstatné prvky, ktoré musia byť uvedené v odôvodnení takého rozhodnutia. Pritom sa už v bode 68 vyššie konštatovalo, že porušenie tohto ustanovenia nebolo preukázané, pretože Komisia najmä nie je povinná odôvodniť svoje rozhodnutie pristúpiť k inšpekcii vzhľadom na skutočnosti uvedené žalobkyňou.
- 107 Z toho vyplýva, že tretí žalobný dôvod založený na nedostatočnosti odôvodnenia treba zamietnuť.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady proporcionality

Tvrdenia účastníkov konania

- 108 Žalobkyňa tvrdí, že podľa judikatúry musia byť opatrenia Komisiou rozhodnutých inšpekcií proporcionálne a nevyhnutné vzhľadom na sledovaný účel. Za pred-

pokladu, že cieľom sledovaným Komisiou bolo preveriť, či desať ponúk uvedených Wanadoo v januári a februári 2004 zakladalo prax predátorských cien zakázaných článkom 82 ES, nebol odkaz na právomoci inšpekcie zverené Komisii článkom 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 proporcionálny. Množstvo informácií o príjmoch a príslušných nákladoch predmetných ponúk už zozbierala Conseil de la concurrence a nehrozilo, že by sa akákoľvek informácia zničila alebo utajila. Navyše tieto informácie bolo možné získať menej zasahujúcim spôsobom než inšpekciou.

109 Ďalej sporné konanie už preukázalo, že náhrada Wanadoo jej strát, a teda existencia praxe údajných predátorských cien a ich účinku vytlačenia konkurentov bola veľmi nepravdepodobná. Za týchto podmienok bolo kvalifikovanie predmetných skutočností vzhľadom na článok 82 ES neurčité a inšpekcia nebola vzhľadom na jej cieľ preukázania existencie porušenia nevyhnutná ani proporcionálna, dokonca sama uvedená inšpekciou bola porušením.

110 Žalobkyňa dodáva, že Komisia neuviedla dôvody, pre ktoré nemohla získať preverenie údajov poskytnutých Wanadoo menej zasahujúcim spôsobom než inšpekciou, ako napríklad na základe technických konštatovaní znalca. Pokiaľ ide o hľadanie informácií týkajúcich sa prípadného zámeru vytlačenia konkurentov, Komisia neposkytla žiadne údaje, ktoré by umožňovali preukázať, že jej boli doručené informácie, z ktorých vyplývalo, že predmetné ponuky boli súčasťou stratégie obmedzovania a potlačovania konkurentov. Žalobkyňa z toho vyvodzuje záver, že napadnuté rozhodnutie sa musí zrušiť z dôvodu, že porušuje zásadu proporcionality.

111 Komisia odpovedá tým, že zásada proporcionality vyžaduje, aby akty inštitúcií Spoločenstva nešli nad rámec toho, čo je primerané a nevyhnutné na dosiahnutie sledovaného cieľa. Proporcionality rozhodnutia nariaďujúceho inšpekciu závisí od závažnosti údajného porušenia, možnosti, ktorú inšpekcia umožňuje dosiahnuť z dôveryhodných informácií, pokiaľ ide o existenciu uvedeného porušenia,

a porovnania účinnosti, ktorú možno vyvodiť z takej inšpekcie vo vzťahu k iným opatreniam v rámci vyšetrovania. Vzhľadom na skutočnosti daného prípadu a najmä na skutočnosť, že informácie získané Conseil de la concurrence boli aspoň sčasti posúdené týmto orgánom ako nereálne, bola uvedená zásada dodržaná.

- 112 Okrem toho z judikatúry vyplýva, že voľba, ktorú robí Komisia medzi inšpekciou nariadenou prostredníctvom rozhodnutia a iným, menej zasahujúcim opatrením vyšetrovania, závisí len od potrieb vyšetrovania primeraného vzhľadom na konkrétne osoby v danom prípade, ale nevyžaduje existenciu výnimočných okolností.
- 113 Komisia dodáva, že tvrdenie žalobkyne, že Komisia nemohla vykonať inšpekciu z dôvodu, že už bolo prijaté skoršie rozhodnutie týkajúce sa toho istého podniku bez odkázania na také opatrenie vyšetrovania a že Komisia môže len nariadiť inšpekciu v priestoroch podniku, je nedôvodné.
- 114 Nakoniec tvrdí, že na jednej strane len za podmienok dôkladného vyšetrovania si mohla vytvoriť stanovisko o existencii prípadného porušenia, a na druhej strane, že tvrdenia žalobkyne, pokiaľ ide o údajné porušenie, sú v každom prípade v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa.
- 115 Napadnuté rozhodnutie teda smerovalo len k umožneniu Komisii zhromaždiť skutočnosti potrebné na posúdenie prípadnej existencie porušenia Zmluvy. Na základe tejto skutočnosti nebolo vzhľadom na sledovaný cieľ neprimerané, a to najmä preto, že povaha údajného porušenia obsahujúceho úmysel naznačuje, že informácie, na základe ktorých možno preukázať závažné porušenie, sú systematicky uchovávané na utajených miestach a že riziko zničenia a utajenia je značné.

- 116 Komisia z vyššie uvedeného vyvodzuje záver, že žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality je nedôvodný.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 117 Zásada proporcionality, ktorá je časťou všeobecných zásad práva Spoločenstva, si vyžaduje, aby akty inštitúcií Spoločenstva nepresahovali hranice toho, čo je primerané a potrebné na uskutočnenie legitímnych cieľov sledovaných predmetnou úpravou, pričom, ak sa ponúka výber medzi viacerými primeranými opatreniami, je potrebné uchýliť sa k najmenej zasahujúcemu, aby spôsobené ťažkosti neboli neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom (rozsudky z 13. novembra 1990, Fedesa a i., C-331/88, Zb. s. I-4023, bod 13, a zo 14. júla 2005, Holandsko/Komisia, C-180/00, Zb. s. I-6603, bod 103).
- 118 V oblasti dotknutej v tomto prípade dodržiavanie zásady proporcionality predpokladá, aby plánované opatrenia nespôsobovali ťažkosti neprimerané a neprípustné vo vzťahu k cieľom sledovaným predmetnou inšpekciou (pozri v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudok Roquette Frères, už citovaný v bode 29 vyššie, bod 76). Voľba, ktorú má Komisia vykonať medzi inšpekciou vykonanou na základe jednoduchého poverenia a inšpekciou nariadenou rozhodnutím, však nezávisí len od takých okolností, akými je osobitná závažnosť situácie, mimoriadna naliehavosť alebo potreba absolútneho utajenia, ale od potreby vyšetrovania primeraného vzhľadom na osobitosti prípadu. Preto, ak má rozhodnutie o inšpekcii Komisii umožniť len zhromaždiť skutočnosti nevyhnutné na posúdenie prípadnej existencie porušenia Zmluvy, nie je také rozhodnutie v súlade so zásadou proporcionality (pozri v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudky National Panasonic/Komisia, už citovaný v bode 59 vyššie, body 28 až 30, a Roquette Frères, už citovaný v bode 29 vyššie, bod 77).

119 V zásade je to Komisia, ktorá má posúdiť, či je daná informácia potrebná na odhalenie porušenia pravidiel hospodárskej súťaže, a hoci už disponuje informáciami, najmä skutočnosťami preukazujúcimi existenciu porušenia, Komisia sa môže oprávnené domnievať, že je nevyhnutné nariadiť doplňujúce preverenia, ktoré jej umožnia lepšie preukázať porušenie alebo jeho trvanie (pozri v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudky Súdneho dvora z 18. októbra 1989, Orkem/Komisia, 374/87, Zb. s. I-3283, bod 15, a Roquette Frères, už citovaný v bode 29 vyššie, bod 78).

120 Po prvé, v tomto prípade smeruje napadnuté rozhodnutie k zhromaždeniu informácií týkajúcich sa cenovej praxe žalobkyne, aby sa mohla posúdiť prípadná existencia porušenia Zmluvy. Napadnuté rozhodnutie zjavne uvádza, že Komisia už disponovala niektorými informáciami týkajúcimi sa žalobkyne. Zároveň však bola podľa judikatúry oprávnená zhromažďovať doplňujúce informácie týkajúce sa najmä stratégie obmedzovania a potlačovania konkurentov, o ktorej bolo ťažko predpokladať, že Komisia by ich mohla získať iným spôsobom než inšpekciou. Po druhé, keďže hľadané informácie obsahovali prvky smerujúce k odhaleniu prípadného zámeru vytlačania konkurentov, bolo na účely primeraného vyšetrovania prípustné nariadiť inšpekciu rozhodnutím, aby sa tak zaručila jej účinnosť. Po tretie, inšpekcia nariadená napadnutým rozhodnutím sa obmedzovala na priestory podniku, hoci nariadenie č. 1/2003 za niektorých podmienok umožňuje podriaďovať inšpekciu aj iné priestory vrátane domácností niektorých pracovníkov dotknutého podniku. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa nejaví, že Komisia v tomto prípade konala vzhľadom na sledovaný cieľ neprimeraným spôsobom a že teda porušila zásadu proporcionality, keďže uplatnenie inšpekcie nariadenej prostredníctvom rozhodnutia bolo primerané vzhľadom na osobitosti tohto prípadu.

121 Tvrdenia žalobkyne nemôžu tento záver vyvrátiť. Po prvé, už bolo konštatované vyššie, že rozhodnutie Conseil de la concurrence neposilňuje postavenie žalobkyne, pokiaľ ide o neurčitosť existencie údajnej praxe, a neumožňuje teda vylúčiť predpoklad Komisie uvedený v napadnutom rozhodnutí, že žalobkyňa pravdepodobne uplatňuje tarify v rozpore s článkom 82 ES. Prípadná nemožnosť Komisie

ďalej vo veci samej preukázať existenciu predátorských cien na základe skutočností, ktoré zozbierala v rámci predmetnej inšpekcie, je irelevantná, pretože to neumožňuje vyvodiť záver o neprimeranom charaktere nariadenej inšpekcie. Napadnuté rozhodnutie totiž všeobecným spôsobom tiež uvádza, že Komisia podozrievala žalobkyňu z praxe, ktorá je v rozpore s článkom 82 ES, čo ako také postačovalo na odôvodnenie inšpekcie.

122 Po druhé, ako vyplýva z citovanej judikatúry, skutočnosť, že Komisia už disponovala určitými skutočnosťami, ktoré naznačovali, že žalobkyňa uplatňuje tarify v rozpore s článkom 82 ES alebo že už tieto skutočnosti zozbierala Conseil de la concurrence, a mohla byť teda postúpené Komisii, nie je dostatočná na vyvodenie záveru, že napadnuté rozhodnutie bolo neprimerané. Judikatúra totiž Komisii priznáva právo vyhľadávať doplňujúce informácie, ak už disponuje údajmi o existencii porušenia.

123 Po tretie, žalobkyňa tvrdí nedôvodne, že Komisia neuviedla žiadne informácie, na základe ktorých by bolo možné preukázať, že získala informácie naznačujúce, že predmetné ponuky boli súčasťou stratégie vytlačania konkurentov. Na jednej strane napadnuté rozhodnutie výslovne uvádza, že tento predpoklad spočíva na informáciách získaných Komisiou, a na druhej strane Komisia nie je povinná v rozhodnutí, akým je napadnuté rozhodnutie, podrobne uviesť skutočností a informácie, na ktorých je rozhodnutie založené (pozri v tomto zmysle v súvislosti s nariadením č. 17 rozsudok Roquette Frères, už citovaný v bode 29 vyššie, bod 62).

124 Z vyššie uvedeného vyplýva, že štvrtý žalobný dôvod treba zamietnuť.

O piatom žalobnom dôvode založenom na zjavnom nesprávnom posúdení

Tvrdenia účastníkov konania

- 125 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavného nesprávneho posúdenia, keď v napadnutom rozhodnutí uviedla, že celý francúzsky trh ADSL v tom čase vykazoval zápornú maržu, hoci rozhodnutie Conseil de la concurrence z 11. mája 2004, ktoré Komisia nemohla nezohľadniť, jasne uvádzalo, že mnohí poskytovatelia internetového prístupu vykazovali zisky a že jeden operátor potvrdil vykázanie kladnej marže. Komisia teda uviedla nesprávne údaje týkajúce sa základného bodu a zle poňala dôvod zákazu predátorských cien, t. j. obmedzovanie konkurentov. Napadnuté rozhodnutie teda obsahovalo zjavné nesprávne posúdenie, a treba ho preto zrušiť.
- 126 Komisia odpovedá, že disponovala informáciami založenými na tvrdení, že celý francúzsky trh ADSL vykazoval zápornú maržu a že v každom prípade jej toto postačovalo na vyvodenie záveru, že skutočnosti, ktorými disponovala, obsahovali závažné informácie o možnom porušení, ktoré jej v tomto prípade umožňovali domnievať sa, že niektoré z nových ponúk boli uvádzané na trh pod úrovňou ich nákladov.
- 127 Tento žalobný dôvod je teda neúčinný, pretože aj keby uvedené tvrdenie bolo nesprávne, nemohlo by spôsobovať nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Situácia marže výhodnej pre celé odvetvie totiž nepatrí medzi kritériá relevantné na preukázanie predátorského charakteru cien podniku s dominantným postavením. Predovšetkým, judikatúra preukázala, že existencia cien nižších pod priemerom variabilných nákladov umožňuje predpokladať obmedzujúcu povahu cenovej praxe. Ďalej podľa tvrdenia žalobkyne nemôže ísť o predátorské správanie okrem prípadu, že by všetci operátori vykázali straty a všetci boli vytlačovaním ohrození. Pritom uplatnenie článku 82 ES na cenovú prax týkajúcu sa len časti konkurentov nemožno vylúčiť, čo potvrdzuje rozhodnutie Conseil de la concurrence. Nakoniec veta

uvedená v rozhodnutí Conseil de la concurrence, na ktorú odkazuje žalobkyňa, sa v skutočnosti týka len časti dotknutých ponúk a taríf a v každom prípade, keďže mala Komisia protichodné informácie, bola oprávnená posúdiť dôveryhodnosť rôznych svedectiev, ktorými disponovala. V každom prípade išlo o otázky týkajúce sa podstaty porušenia, pričom odpoveď mohla nájsť len na základe dôkladného vyšetrovania.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

128 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavného nesprávneho posúdenia, ale na podporu tohto tvrdenia len odkazuje na posúdenie vyplývajúce z rozhodnutia Conseil de la concurrence. Pritom toto rozhodnutie sa týka len návrhu na prijatie ochranných opatrení a možno ho teda vylúčiť len na základe vykonania analýzy podstaty skutočností obsiahnutých v spise, ktoré Conseil de la concurrence vyhodnotila iným spôsobom. Okrem toho Komisia sa nemôže považovať za viazanú faktickým posúdením, ktoré vykonal vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže na základe určitých skutočností, pokiaľ nemožno vylúčiť, že Komisia disponuje inými skutočnosťami vedúcimi práve k inému záveru, než aký vyvodil uvedený orgán. Z napadnutého rozhodnutia ďalej vyplýva, že Komisia disponovala skutočnosťami, ktoré jej slúžili ako základ tvrdenia, ktoré tu žalobkyňa napáda.

129 Vzhľadom na domnienku zákonnosti spájanú s aktmi inštitúcií Spoločenstva (rozsudok Súdneho dvora z 15. júna 1994, Komisia/BASF a i., C-137/92 P, Zb. s. I-2555, bod 48), podľa ktorej znáša dôkazné bremeno ten, kto tvrdí nezákonnosť takého aktu, a vzhľadom na to, že žalobkyňa nepredkladá konkrétne dôkazy na podporu svojho tvrdenia okrem odkazu na rozhodnutie, o ktorom bolo vyššie konštatované, že je nepresvedčivé, nebolo zjavné nesprávne posúdenie preukázané.

- 130 Preto treba piaty žalobný dôvod zamietnuť.
- 131 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobu treba zamietnuť ako celok.

O trovách

- 132 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Žalobkyňa je povinná nahradiť trovy konania.

Legal

Wiszniewska-Białecka

Moavero Milanesi

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 8. marca 2007.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

H. Legal